

[A. M. Hansen.]

skridt. Det drejer sig her om Sygeplejersker i Statens Tjeneste, nemlig Rigshospitalets, Sindsygehospitalet, Militærhospitalets, Sønderborg Statshospitals og Jyske Fødselsanstalts Sygeplejerspersonale, men vi ved, at det, der bliver vedtaget for Statens Vedkommende, faar sin Virkning meget længere ud, til Sygeplejersker i de kommunale og amtskommunale Sygehuse o. s. v. Angaaende disse Tjenestemænd vil man i Lønningskommissionens Betænkning først finde en Udtalelse, der sikkert vil vække Tilfredshed i store Kredse blandt Sygeplejerskerne, nemlig den, at man principielt kan tiltræde, at den Boligtvang, som Sygeplejerspersonalet nu er underkastet, de fleste Steder ophæves, og ligeledes den af Sygeplejerskerne ønskede Oprettelse af Marketenderier ved de enkelte Hospitaler. Denne Reform kan ikke gennemføres straks og paa een Gang, det hindrer mange Forhold nu for Tiden, men der er i Kommissionens Stilling til Spørgsmaalet rakt Sygeplejerskerne en hjælpende Haand til Ændring af den Tilstand, der for dem længe har været følt som en trykkende Tvang.

Under de nuværende Forhold ligger Sygeplejerskernes Ansættelsesalder som Tjenestemænd meget højt, omkring 30 Aars Alderen. For at bøde herpaa foreslaas det, at en Sygeplejerske, der har tilendebragt den Uddannelse, som er nødvendig for at blive autoriseret Sygeplejerske, og dernæst har faaet den videre Uddannelse, som Hospitalet kræver for fast Ansættelse, ikke som nu skal gaa som Aspirant, men ved Uddannelsesetidens Slutning kan ansættes fast paa Statens Hospitaler; dog betragtes det første Aars Elevtid som Aspiranttjeneste. Denne Bestemmelse vil medføre en tidligere Ansættelse i Tjenestemandstillingen — og altsaa en tidligere Opnaaelse af Alderstillæg og Slutløn — og betyder herigennem en økonomisk Forbedring. En anden for Sygeplejerskerne gunstig Bestemmelse indføres derved, at Sygeplejersker ved kommunale og private statsanerkendte Hospitaler kan overføre deres Lønnings- og Pensionsalder indtil 8 Aar ved Overgang til en Statstjenestemandstilling.

Paa en Del andre Punkter peges der yderligere paa, at den for Statens Tjenestemænd gældende almindelige Ordning —

f. Eks. med Hensyn til Honorar for Raadighedstjeneste og Nattjeneste — bør overføres paa Sygeplejerskernes Forhold og ogsaa komme Sygeplejerskerne til gode.

Angaaende Lønnen har Lønningskommissionen erklæret, at den bør ligge i Nærheden af Begyndelseslønnen for Etaternes Assistentklasse, hvad den ogsaa efter Lovforslaget gør. Hermed er et principielt Krav fra Sygeplejerskerne imødekommet, nemlig Kravet om en anden og højere Placering inden for Lønningssystemet. Endelig skal jeg nævne, at der er oprettet en Mængde nye Avancementsstillinger.

Inden for Sindsygeevæsenet er der oprettet 125 nye Afdelingssygeplejerskestillinger — der var 100 i Forvejen, saa det er en Forøgelse paa mere end 100 pCt. —, og paa Rigshospitalet er oprettet 21 nye Afdelingssygeplejerskestillinger. Forskellen paa Sygeplejerskernes Bruttoløn nu og efter Forslaget er for en Sygeplejerske over 40 Aar 1 004 Kr., og er hun under 40 Aar, er Forskellen 1 248 Kr. paa Begyndelsesløn, og paa Slutløn er Forskellen henholdsvis 854 og 1 098 Kr. for over og under 40 Aar. For en Afdelingssygeplejerske udgør Stigningen paa Begyndelseslønnen over 40 Aar 1 124 Kr., under 40 Aar 1 368 Kr. og samme Forskel paa Slutlønnen. For Oversygeplejerskerne er Lønnen nu inden for Sindsygeevæsenet 3 000—4 200 Kr. og paa Rigshospitalet 3 000—3 900 Kr. Efter Forslaget lønnes de nu ens, nemlig fra 3 660 til 4 620 Kr.

Alt i alt betyder Lovforslaget for Sygeplejerskernes Vedkommende efter min Opfattelse meget væsentlige Fordele, men Sygeplejerskerne har ogsaa været for lavt placeret, og de har efter deres Arbejde, Ansvar og hele Indsats til fulde fortjent de Fremskridt, Loven her vil betyde for dem. Men det er ikke nok for det ærede Medlem Hr. Alfred Jensen. Højere op, siger han. Det er det let at sige. Naar Sygeplejerskerne ønsker et Alderstillæg til, saa foreslaar vi det; kom bare til os, siger det ærede Medlem Hr. Alfred Jensen, saa skal I faa. Det koster jo kun en lille Smule Blæk og en Stump Papir. Men Kommissionen, som har siddet og arbejdet med disse Opgaver, har maattet tage Hensyn til alle Sider. Hvem kunde ikke unde Sygeplejerskerne et Alderstillæg mere? Det er der vist rent følelsesmæssigt ikke nogen, som ikke gerne vilde, idet vi